

A Pedagógiai Főiskola harmadik emeletén vagyunk, egy hatalmas előadó-teremben. A padokban egy sereg hallgató; nők, férfiak, idősebbek, fiatalok vegyesen. Mindegyikük előtt jegyzetfüzet. A villanykörtek vakító fényt sugároznak. Néhány pillanatnyi várakozás és megjelenik az előadó-tanár: *Kardos Ferenc* s megkezdí előadását, melynek címe: *Kulturális felvilágosító munka és olvasómozgalom.*

A hallgatóság szorgalmasan jegyez. Arról beszél az előadó, hogy a jó könyvtárosnak nemcsak politikailag és irodalmilag kell nevelnie a közönséget, hanem *bizalmi kapcsolatot* is kell vele létesítenie. Hogyan viszi ezt keresztül, hogyan lesz méltó az olvasó bizalmára és hogyan alakul ki a közönség és a könyvtáros között a kívánt jó viszony: ezt fejtegeti rendkívül érdekesen a hallgatóság feszült érdeklődése közben.

Hol is vagyunk tulajdonképen? Egy igen érdekes, új főiskolai szakin: a könyvtárosképzőben s mindazok, akik most megtöltik a padokat, kikérülve innen

tudományosan képzett könyvtárosok lesznek

nép-, üzemi- és városi könyvtárakban. Ok lesznek azok, akik — *Révai József* szavai szerint — kultúrforradalmunkban a *csendes, szerény, lassú, de annál fontosabb munkát* végzik. Otéves Tervünk ezrével alapítja meg a könyvtárakat, millió és millió könyvet ad a dolgozók kezébe s akik itt elmélyülten hallgatják az előadásokat, lesznek vezetői a művelődésre vágyó dolgozóknak és őrői a sokmillió kötet könyvnek.

Sok hallgatót már régebből ismerünk. Ott voltak a nyáron tartott négyhónapos szentendrei tanfolyamon s itt magasabb fokon sajátítják el a könyvtárósság szép tudományát. Közelünkben ül *Asztalosné*, a Rákosi Művek könyvtárának vezetője, aki a szentendrei tanfolyam irányítója volt. Most együtt tanul a többiekkel, hogy még többet tudjon és még többet adhasson át tudásából a könyvtárlátogatóknak. A szünetben beszélgetünk vele.

— Hogyan végződött a szentendrei tanfolyam? — érdeklődünk.

— A várakozásnak megfelelően: nagyon jól — hangzik a válasz. Az előírt anyagot átvettük, feladatunkat teljesítettük. Altalában azt mondhatom, hogy

a tanfolyam valamennyi hallgatója megszerette a könyvtár-munkát.

amit bizonyít az is, hogy a 43 főnyi hallgatóság közül 12-en iratkoztak be ide a főiskolára, 15 vidéki pedig levelező-hallgató lett.

Budapestre vonatkozó újságcikk

Osztályozás

027

Akik kultúrforradalmunk csendes, szerény, de annál fontosabb munkáját végzik
Látogatás a Pedagógiai Főiskola könyvtár-tanszékén

Forrás:

Kis Újság

Budapest 1951. 7/17

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Hely

Idő

1951

Személy

Helyszám

Székesfővárosi házinyomda 1926 — 8891

Vége a szünetnek, új előadó következik: *Torday György*, az Országgyűlési Könyvtártól, aki tudománytörténetet ad elő, majd még egy óra lesz, azt *Tóth András* tartja, az Országos Könyvtárközpontból. A hallgatók bevonulnak a terembe, mi pedig felkeressük *Miszi Lászlót*, a könyvtártanszék vezetőjét.

— Idén először nyílt meg ez az új típusú tanszék főiskolánkon — mondja kérdésünkre. Jövőre már nemcsak esti tagozat és levelező-tagozat lesz, hanem rendes nappali tagozat is; hogy minél több tudományosan képzett könyvtárost adhassunk könyvtárainknak. Hallgatóink marxizmus-leninizmust, irodalomtörténetet, tudománytörténetet, történelmet tanulnak és azonkívül könyvtári szakismereteket. A Szovjetunióban, ahonnan a példát vettük, egész sereg hasonló intézmény működik. Tanáraink a legkiválóbb szakemberek sorából kerülnek ki.

— Hogyan folyik a levelező-oktatás?

— A jelenlegi körülből 80 levelező-növendék magánúton tanul. Megkapják hozzá a szükséges irodalmat, jegyzeteket, hahetenként konferenciákon veszik át a végzett anyagot és félévenként vizsgáznak. A könyvtár-szak tanulmányi ideje két év.

Az Országos Népművelési Ertekezleten *Révai József* a következőket mondotta:

— Mi számontartjuk és büszkén beszélünk a mi különféle kultúrbrigád-

jainkról, elmondjuk, hogy mennyire segítették elő az éppen napirenden lévő feladatok megoldását, de hogy könyvtáraink, a falusi könyvtárak, a népkönyvtár különböző formái hogyan dolgoznak, hogy mit olvasnak a mun-

kások, a dolgozó parasztok a könyvtárakban, hogy könyvtárosaink hogyan tudják irányítani a könyvtármozgalmat, az olvasómozgalmat, — erről sokkal kevesebbet tudunk és ezzel sokkal kevesebbet foglalkozunk. És ez hiba.

Ezek a főiskolai hallgatók, akik most a villanyfényes tanteremben szerényen jegyzik az előadásokat, hivoltak ennek a hibának kiküszöbölésére.